

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie VII K 706 / 14 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. min. (w punkcie 1):

- połączył karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie VII K 893 / 12 w wymiarze 6 miesięcy za czyn wyczerpujący dyspozycje art. 224 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 25 sierpnia 2012 r., z karą pozbawienia wolności w rozmiarze 1 roku i 1 miesiąca, orzeczoną przez ten sam sąd w sprawie VII K 833 / 12 za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, popełniony w dniu 2 października 2011 r. – wymierzając skazanemu M. R. (1) karę łączną w rozmiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- połączył karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie VII K 863 / 13 w wymiarze 10 miesięcy za czyn wyczerpujący dyspozycje art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w dniu 26 czerwca 2013 r. z karą pozbawienia wolności orzeczoną przez ten sam sąd w sprawie VII K 132 / 14 w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w okresie od 4 do 23 listopada 2013 r. – wymierzając mu karę łączną w rozmiarze 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Powyższy wyrok zaskarżył skazany M. R. (2). Jakkolwiek wniesiona przez niego apelacja nie wskazuje wprost zarzutów i wniosków odwoławczych, ani też zakresu zaskarżenia, tym niemniej z jej treści wnosić należy, iż M. R. (2) skarży go w części dotyczącej przywołanego wyżej rozstrzygnięcia z w punktu 1. sentencji, podnosząc zarzut rażącej surowości wymierzonych kar łącznych i wnosząc o jego zmianę i obniżenie tych kar przy zastosowaniu reguły absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarżący nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów przemawiających za obniżeniem którejkolwiek z kar łącznych. Postulowana w apelacji zasada absorpcji zastosowanie może mieć jedynie w przypadkach szczególnie bliskiego związku podmiotowo – przedmiotowego oraz czasowego, jaki zachodzi pomiędzy poszczególnymi, pozostającymi w zbiegu realnym, przestępstwami. Takowy w odniesieniu do żadnego z dwóch rozpatrywanych zbiegów przestępstw nie zachodzi. Wystarczy wspomnieć, że w przypadku czynów będących przedmiotem osądu w sprawach VII K 893 / 12 i VII K 833 / 12 odstęp czasowy pomiędzy ich popełnieniem wynosił niemal 11 miesięcy, przy czym były one skierowane było przeciw odmiennym dobrom prawnym i na szkodę innych pokrzywdzonych. Jeśli zaś chodzi o drugi wchodzący w grę wariant zbiegu przestępstw, odstęp czasowy był ponad czteromiesięczny i także wchodziła w grę odmiennosc osób pokrzywdzonych. Mając na uwadze powyższe, w obu przypadkach kształtowanie kar łącznych winno się odbywać raczej przy stosowaniu zasady kumulacji kar jednostkowych. Także przeciętna opinia o skazanym (kary dyscyplinarne, bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw) nie może służyć skazanemu jako argument za bardziej korzystnym wymiarem kar łącznych. Przywołanych powyżej okoliczności, decydujących o sposobie kształtowania kar łącznych, skarżący nie zauważa, podchodząc do instytucji wyroku łącznego w sposób jedynie roszczeniowy, tj. uznając, iż jego jedyną funkcją jest przysparzanie skazanym jak najdalej idących korzyści. Niezrozumiałym słowotokiem są ujęte w apelacji odniesienia do systemu komunistycznego, więc Sąd Okręgowy czuje się zwolnionym z obowiązku odnoszenia się do nich. To zaś, czy prawomocnie orzeczone wobec M. R. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności zapadły po procesie poszlakowym, czy też takim, który cechy takowej nie posiadał, dla wyniku postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego znaczenia nie ma. Podobny wniosek odnosi się do wieku M. R. (1) oraz skutków, jakie dla niego niesie pobyt w warunkach zakładu karnego. Są to okoliczności, które na sposób kształtowania kary łącznej w wyroku łącznym szczególnie wpływu nie mają. Mając to na uwadze zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.